

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37C/379/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113231713
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113231713.7

Uznesenie

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci navrhovateľky: J. F., rod. D., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, D. X., zastúpená JUDr. Máriou Jezerskou, advokátkou so sídlom Hlavná 42, Trnava, proti odporcovi: Z.. J. F., nar. X.XX.XXXX, bytom V. O. XX, W., o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom došlým dňa 20.11.2013 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd úplne vylúčil odporcu z užívania rodinného domu súp.č. XXX na parc.č. XXX, v k.ú. a Obci D. X., ktorý je zapísaný na LV č. XXX, a uložil mu povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania. Uviedla že návrhom zo dňa 17.10.2013 sa domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd odporcovi zakázal vstupovať do domu súp.č. XXX, nachádzajúceho sa na parc.č. XXX v k.ú. a Obci D. X., ktorý je zapísaný na LV č. 244 - súd Uznesením zo dňa č. 17C/306/2013-25 zo dňa 21.10.2013 odporcovi zakázal vstupovať do uvedeného domu, a zároveň navrhovateľke uložil povinnosť podať návrh na vylúčenie odporcu z užívania domu. Účastníci konania sú manželia, navrhovateľka dňa 17.10.2013 podala návrh na rozvod manželstva (konanie sa vedie pod sp.zn. 19P/73/2013), keď návrh na rozvod podala z dôvodu, že spolužitie s odporcom v spoločnej domácnosti v rodinnom dome v D. X. sa stalo neznesiteľným, príčinou rozvratu manželstva bol nezáujem odporcu o ňu ako manželku a partnerku, sústavné psychické násilie voči nej a ponižovanie, v dôsledku čoho navrhovateľka k odporcovi stratila citové puto; z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa - dcéra Z., nar. XX.X.XXXX, na súde na návrh odporcu je vedené konanie o úpravu práv a povinností k maloletej Z.. Po uzavretí manželstva bývali účastníci u rodičov navrhovateľky v D. X., odporca však začal naliehať aby odišli bývať do prenajatého bytu v Trnave, s čím navrhovateľka nesúhlasila. Po problémoch v tehotenstve sa účastníkom dňa 26.6.2011 narodilo dieťa, postoj odporcu k navrhovateľke sa však zmenil k horšiemu (ignoroval ju, neprejavoval žiadny cit, vyčítal a namietal spôsob starostlivosti o maloletú); v uvedenom období navrhovateľke pomáhala jej matka, čo odporcovi vadilo. Po nezhodách navrhovateľ odišiel bývať ku svojej matke do Trnavy, následne sa presťahoval do D. X. (do domu v blízkosti navrhovateľky); uvedený dom (do ktorého sa nasťahoval odporca) je vo vlastníctve navrhovateľky, ktorý navrhovateľka nadobudla od svojej matky pred uzavretím manželstva, na jeho nadobudnutie neboli použité prostriedky ktoré by patrili do BSM. Keďže účastníci na rekonštrukciu domu potrebovali peniaze odporca navrhol, aby sa urobila kúpna zmluva, aby dostali peniaze od banky, matka navrhovateľky však výslovne chcela darovať dom iba jej - odporca si tohto bol vedomý, zmluva je nazvaná ako kúpna len preto, aby účastníci dostali hypotéku z ktorej financovali opravu a úpravu domu. Na naliehanie odporcu sa v júni 2012 presťahovala navrhovateľka spolu s maloletou do rodinného domu k odporcovi - asi po dvoch mesiacoch sa chovanie odporcu zmenilo - nič sa mu nepáčilo, vyčítal navrhovateľke že za ňou chodí jej mama, urážal navrhovateľku (že je psychicky labilná, duševne chorá, posadnutá diablom a zlým duchom); chovanie odporcu sa vystupňovalo do tej

miery, že navrhovateľke bránil v opustení domu, nemohla navštevovať s dieťaťom svojich rodičov. V decembri 2012 odporca napadol navrhovateľku aj fyzicky, po tom čo sa ho pokúsila presvedčiť aby zmenil postoj k nej a k maloletej - odporca ju začal škrtiť, následne ju hodil na zem; po uvedenej udalosti začala mať navrhovateľka z odporcu ešte väčší strach, stratila nádej že by sa mohol zmeniť. Hoci po uvedenom incidente odporca už navrhovateľku fyzicky nenapadol, jeho psychický nátlak sa vystupňoval - vytýkal navrhovateľke maličkosti (že nevie poumývať riad, že upratuje keď je on doma, že žehlí, že sedí pri internete alebo telefonuje, vyhadzoval rodičov navrhovateľky, povedal že si neželá aby ju navštevovali v jeho prítomnosti, nedovolil im sa stýkať s maloletou, zakazoval návštevy maloletej u rodičov navrhovateľky, kontroloval navrhovateľku). Navrhovateľka nemala prístup k účtu, odporca na dieťa neprispieval žiadnu sumou, osočoval navrhovateľku (aj pred maloletou), z čoho maloletá bola v šoku a vyplašená. V dôsledku chovania odporcu mala navrhovateľka pocit izolácie a menejcennosti, odporca ju neustále urážal - v septembri 2013 začala navrhovateľka navštevovať psychologičku. Chovanie odporcu vyvrcholilo dňa 12.10.2013, keď odporca jej pri pozieraní TV začal vykrúcať ruky, vytrhol jej ovládač - následne navrhovateľka odišla aj s dcérou ku svojim rodičom; odporca sa jej začal vyhrážať, preto navrhovateľka zavolała políciu, následne na obvodnom oddelení PZ spísala zápisnicu. Policajt vykázal odporcu zo spoločného obydľia, odporca odovzdal polícii kľúče; od uvedenej doby odporca do rodinného domu nevstupuje. Odporca má trvalý pobyt na adrese V. Clementisa XXXX/XX, W., v byte svojej matky, má teda kde bývať; v rodinnom dome z ktorého bol vykázaný nemá odporca ani prechodný pobyt. Obsahom práva na nedotknuteľnosť súkromného života osoby je právo na pokojný rodinný život a slobodný rozvoj osobnosti v oblasti jej psychickej a fyzickej integrity, možnosti seberealizácie z pozície rovnocennosti, zachovanie cti a dôstojnosti - akákoľvek forma násillia (aj psychického) je potlačením týchto práv. Návrh na vylúčenie odporcu z užívania domu opiera navrhovateľka o skutočnosť, že ďalšie spolužitie s ním v jednej domácnosti považuje za neznesiteľné, pretože zo strany odporcu je dlhodobo vystavovaná psychickému násilliu, odporca neustále navrhovateľku kontroloval, musela vysvetľovať čo robila, kde bola, s kým a o čom hovorila, čo bolo pre navrhovateľku stresujúce, o ničom nemohla rozhodovať. Napriek tomu že navrhovateľka sa podriadila pravidlám určeným odporcom, tento nebol nikdy spokojný, našiel si vždy dôvod na kritiku, vyvolával v navrhovateľke pocit že rolu ženy a matky nezvláda. Občiansky zákonník chráni pred domácim násillím spoluvlastníka nehnuteľnosti v BSM, resp. spoločného nájomcu, keď podľa § 146, ods. 2 a § 705a môžu byť tieto osoby vykázané súdom z užívania veci, ak vytvorili prostredie neznesiteľné pre spolužitie v spoločnom byte alebo dome násillným správaním voči manželovi alebo inej blízkej osobe - odporca však žil v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou na základe práva bývania, ktoré sa odvodzuje od súhlasu vlastníka, a ktoré vzniklo v dôsledku uzavretia manželstva; zákon neposkytuje ochranu pred násillím osoby ktorá nie je vlastníkom ani spoločným nájomcom nehnuteľnosti, v ktorej osoba vystavená násilliu býva. Rodinné obydľie je podľa listu vlastníctva výlučným vlastníctvom len navrhovateľky, pričom práva manžela - nevlastníka sú chránené zákonom o rodine, titul bývania však zanikne so zánikom manželstva, a vlastníkom nehnuteľnosti sa potom môže domáhať vypratania domu alebo bytu podľa § 126, ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že predmetnú domovú nehnuteľnosť nie je možné v užívaní rozdeliť tak, že časť nehnuteľnosti by mohla užívať navrhovateľka samostatne bez toho, aby bola v kontakte s odporcom, domáha sa aby bol odporca vylúčený z jej užívania úplne - právo nebyť vystavovaný násilliu je základným ľudských právom, pričom ponižovanie, nadávky, zákazy, sledovanie, kontrolovanie, vyvolávanie pocitov viny a neustálych konfliktov, naplňa znaky psychického násillia, a pokračovanie spolužitia v spoločnej domácnosti je pre navrhovateľku neznesiteľné.

K návrhu priložila navrhovateľka výpis z LV č. XXX pre Obec a k.ú. D. X., 2x potvrdenie J. J. U. o zdravotnom stave maloleteho dieťaťa účastníkov, potvrdenie OO PZ W. zo dňa 15.10.2013 o vykázaní odporcu zo spoločného bydliska.

Uznesením č. 37C/379/2013-25 zo dňa 13.3.2014 súd priznal navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Podaním došlým súdu navrhovateľka -prostredníctvom svojej právnej zástupkyne- navrhla zmenu petitu návrhu.

Uznesením č. 37C/379/2013-26 zo dňa 13.3.2014 súd pripustil zmenu petitu návrhu na začatie konania v nasledovnom znení: „Odporca je povinný vypratať nehnuteľnosť - rodinný dom súp.č. XXX, postavený na parc.č. XXX v k.ú. Dolná X., Obec D. Krupá, zapísaný na LV č. XXX, a odovzdať ho navrhovateľke, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.“

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním došlým súdu dňa 25.7.2014.

Navrhovateľka sa vo veci vyjadrila -prostredníctvom svojej právnej zástupkyne- podaním došlým súdu dňa 11.2.2015.

Navrhovateľka -prostredníctvom svojej právnej zástupkyne- podaním došlým súdu dňa 5.10.2015, pred konaním prvého pojednávania vo veci, vzala svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhla aby súd konanie zastavil, nakoľko predmet sporu odpadol.

Podľa § 96, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 96, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 146, ods. 1, písm. c) a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

V danom prípade mal súd za preukázané že došlo k späťvzatiu návrhu v celom rozsahu, preto v súlade s ustanovením § 96, ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil, pričom nebol potrebný súhlas odporcu so späťvzatím návrhu, nakoľko k späťvzatiu došlo ešte pred prvým pojednávaním.

O nepriznaní trov žiadnemu z účastníkov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146, ods. 1, písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, pretože konanie bolo zastavené; navyiac ani jeden z účastníkov o náhradu trov ani nepožiadala.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.